

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 6 Noemvrie st. v.

Când vine vreo asuprire din partea guvernului unguresc sau din partea organelor sale, sau din partea aderenților guvernului, ne cade cu greu, căci când ne vine asuprire de unde așteptăm sprigin, cu greu trebuie să ne cadă.

Ori-ce guvern în zilele noastre, îndată ce poartă numele de guvern, ar trebui să guverneze, adică să cârmuească, țeara și popoarele din țeară cu dreptate și cu interes de a înainta în bine. Înaintând popoarele, înaintază și țeara, și guvernul atunci are puține greutăți în conducerea cârmuirii, căci și inteligența, brațele și sudoarea popoarelor, vesel îi stau la dispozițiune.

Guvernul unguresc, cel de astăzi, ca și celelalte din trecut n'au vrut să o înțeleagă aceasta nici odată. Cu deosebire cel de astăzi, după-ce s'a vădit pe scaunul puterii, s'a creșut că el este „sfarmă-peatră“ din poveste și și-a pus în cap să „sfarme“ pe toți câți nu vorbesc unguresc și, dacă sunt nemaghiari, nu se lapădă de naționalitatea lor.

Om cu mintea sănătoasă, afle-se ori și unde pe fața pământului, nu se va mira știind ce se petrece în Ungaria, dacă va auzi, că nu putem fi mulțumiți cu purtarea guvernului unguresc, cu purtarea organelor sale și cu a aderenților sei.

Dar' dacă ar fi numai atâta.

Românul cu inima la loc trebuie să se întristeze până la moarte, când vede, că între asupritorii noștri de viață străină se amestecă și oameni de viața noastră și încă oameni, cari sunt chemați să apere poporul român de asuprire în contra asupritorilor și se mângăie când isbutesc asupritorii contra apărătorilor.

Într'un timp de vreo câteva săptămâni s'au întemplat vreo câteva alegeri suplimentare de deputați la dieta Ungariei, va să zică, alegeri în locul acelor deputați, cari au renunțat, fiind aleși sau în două cercuri electorale, sau fiind aleși promovăți în vre-un post incompatibil cu mandatul de deputat.

Încă nu avem raporturi detaliate din toate părțile, cum și ce s'a întemplat la alegerile aceste. Dar' dacă concludem dela una la toate, trebuie să șicem că ne doare inima, dacă preoțimea noastră se deslipesce de poporul, care o hrănește, pentru-ca din apostoli ai nemuririi să se degradeze la funcțiunea de corteși în soldul unor solgăbirei, cari, din momentul de când au fost aleși, și-au uitat de alegerii lor, numai ca să placă guvernului asupritor.

Bieții preoți! nu vedei ei că guvernul unguresc speculează în chip și formă, cum se-i desbrace de puținul ajutor ce s'a votat de „Nemți“ în „Reichsrath“?

Nu vedei, că dacă nu s'ar gena de lume, guvernul i-ar șterge cu o trăsătură de condeiu?

Nu vedei, că fiindcă se genează, caută pretexte, care seamănă cu nodul în pa-

pură și începe mai întâiu la unii, ca să continue la alții? Nu vedei ei, că li se prigonesce limba fără leac de drept, nu vedei, că scoalele ce le face guvernul, sînt îndreptate în contra Românilor, că scoalele de industrie și de agricultură sînt numai pentru Maghiari și pentru de a se face Maghiari într'insele? Nu vedei, că comasările, că segregările câte se fac, se fac în paguba poporului românesc?

Dar' cine le poate înșira pe toate câte se lucră după principiul întâiului ministru — sfărîmător de naționalități?

Este lung șirul suferințelor și ne isbim de ele în toate zilele. Nu este moment, care să nu stoarcă suspinuri și lacrimi dela milioanele asuprite și blăstemuri dela miile, care sînt silite să-și părăsească vetrele și mormintele străbune, pentru-ca să-și caute adăpost în țeri străine.

Deci dacă este așa, cum? Tocmai dintre preoții români se pot afla și de aceia, cari cu toate că trăesc din prescurile Românilor, să se facă corteși, pentru-ca să spriginescă pe candidații guvernului unguresc, care asupresce poporul român?

Noi nu ne putem închipui îndrăzneala aceasta, din partea acelor, cari își părăsesc poziția spre a se face corteși asuprirei, decât în două chipuri: sau că se fac corteși din lăcomie, sau că sînt încurajați de superiorii lor.

Este lucru cunoscut, că fondul de dispozițiune varsă sute și deci de mii de florini, când în fața unui candidat de ai sei stă altul, ori stau alții din opozițiune. Vorba însă este, că cine se fericesce din asemenea arginți? Încă nimenea dintre preoții români nu s'a înavușit din corteșiri și nu se poate înavuș, deoarece-ce sumele cele considerabile tot „stăpânitorii“ le papă, ear' „servitorilor“ le dă numai „simbrie“ de „pălmași.“

Pentru astfel de fărîmituri rușinoase tocmai preoții chemați a predica contra iubirei de arginți și a lăcomiei, n'ar trebui să se înjosească, făcându-se servitorii servitorilor acelor ce îi asupresc.

Este condamnabilă lăcomia la tot felul de om; pentru preot însă e chiar o crimă.

Și mai condamnabilă dacă încurajarea ar veni dela superiori.

Atunci ar veni, că cei chemați a conduce poporul, se fac servitorii servitorilor asupritorilor noștri. În cazul acesta durerea noastră ar fi cu atât mai mare, pentru-că umilirea Românilor ar fi și mai umilitoare.

Am îndurat multe umiliri de un timp încoace, sînt însă aproape incredibile cele ce ni s'au raportat din părțile Aradului în genul acesta. Umilirea poporului român în părțile acele este fără păreche.

Sub patronagiul episcopului român de acolo se face odată desbinarea între Români. Români, o parte, dar' totuși Români încurajați din reședința episcopescă, aleg în sens guvernamental nu ca alesul să apere interesele poporului, fie și

în sens guvernamental, ci ca el să se urce pe scara aceasta la o funcțiune ungurescă departe de Români și ca apoi mandatul de deputat, să-l iee alt guvernamental.

Enarațiunea noastră e scurtă, dar' cuprinde foarte mult: nu e vorba aici numai de asuprire; e vorba că apărătorii firești ai poporului de ori-ce desbinare seamănă sămînța desbinării, ca cu atât mai virtos să poată fi umilit înaintea asupritorului.

Aceasta, o repetăm, ne doare foarte tare și ar fi timpul, ca pentru astfel de dureri să găsim mijloace de tămăduire.

Slavii din Austro-Ungaria.

Diarul rusesc semi-oficios „Varșavschi Dnevnic“ se ocupă într'un articol de starea popoarelor din monarhia noastră și cu deosebire de starea politică și viitorul popoarelor slavice. Reproducem în traducere acest articol scris cu o mare cunoștință de cauză și îngrijință deoparte ca să nu vatem „buna înțelegere dela Schiernievițe“, ear de altă parte ca să nu descurăgieze pe Slavi în urmărirea procesului lor de desvoltare:

„De când în fruntea afacerilor Austriei stă ministrul Taaffe, de atunci se vorbesce adeseori prin foile austriace și cele din Germania despre „era slavică“ care, se susține că ocupă tot mai mult teren, ba că deja primejduiesc pe Nemții Austriei și pe aliații credincioși ai acestora: pe Unguri. De altă parte nici unele cercuri slave din Austria nu se nădădușesc speranțe destul de clare, ca „națiunile cu drept egal“ (între dinsele Slavii), față de viitorul măreț al confederațiunii din Austria, care confederațiune cu timpul s'ar întinde spre Sud preste Peninsula Balcanică până la Salonic, ba chiar până la Constantinopol, ear spre Nord până în termurii Vistulei și a Dniprului. Cehii, Polonii, Rusinii, Rutenii, Slovaci, Croații, Sârbii, Bulgarii, Nemții austriaci, Ungurii, Români, Albanezii, se vor uni sub domnia Habsburgilor în o confederațiune mare — astfel o spun politiciii viitorului — vor răspândi „cultura“ pretotindenii, pre unde ea încă nu există și o vor apăra-o pe aceasta în contra „Muscalului barbar“. Sigur că astfel și-a închipuit-o pe viitoarea Austriă contele Dzedușișchy, vorbind de „tradițiunile Iagelonilor“.

„Austria și confederațiunea popoarelor egal îndreptățite, sînt două concepte de o astfel de natură, care mai că se exclud unul pe altul. În Apus Nemții, în Răsărit Ungurii, nu vor recunoască nicecând de bună voie egala îndreptățire cu celelalte „rase de o ordine mai inferioară“ și până în present nice nu e puțință de a îndupleca pe aceste două popoare la recunoșterea egalei îndreptățiri. Nemții și Ungurii voiesc să domnească și fără o opoziție puternică nu vor ridica la sine nice pe Slavi, nice pe Români. În Ungaria nice vorbă nu e despre aceea ca Slavii, Rutenii, Croații din Ungaria, Slovaci, Sârbii, Români și Nemții să se împărțasească de drepturi egale cu Ungurii domnitori; toate aceste „naționalități“ ale Ungariei sînt nevoite a forma o „națiune“ politică, adică maghiară, sînt nevoite a se împăca cu limba maghiară și a se însușești pentru viitorul unei Ungarie mari, care s'ar întinde din Carpați în Balcani, din Marea Adriatică până în Marea Neagră. Singură Croația a dobândit oareși-care autonomie. E vrednic de atențiune că egemonia Nemților în Austria e pe cale de a se frânge, ceea ce nu se poate susține tocmai astfel, și despre egemonia rasei maghiare, cu toate că aceasta e cu mult mai apă-

sătoare și mai jignitoare decât a Nemților. Sârbii, Români, Rutenii, Slovenii și Croații din Ungaria, mai bucuroși s'ar supune domniei limbei germane ca a unei limbi lumesci și literaricesce bogată, decât domniei limbei și a elementului maghiar, în comparațiune cu aceea nefînsăm-nate. Repetăm însă că în formațiunea de stat a Austro-Ungariei logica și-a frânt gâtul; egemonia nemțească șovăie, cea maghiară însă se întărește. Și ca neputința să fie și mai mare — tocmai aceasta o spriginesc Slavii Austriei: Cehii și Polonii. Ei au dat pe Rutenii pe mâna Maghiarilor: Polonii pentru-ca să câștige drept a asupri pe Rutenii din Galiția, ear Cehii ca să câștige în parlament voturile Polonilor.

„Cele expuse sînt de ajuns pentru Slavism, pentru-ca să poată judeca pe Austria ca putere politică. E drept că dinșii formează jumătatea populațiunii monarhiei, cu numărul (20 milioane) întrec pe celelalte popoare. Într'aceea însă Slavii nu formează o națiune cu aceeași limbă, cultură, cu aceeași istorie, cu aceleși născuțe și ideale politice. Trupina Slavilor, e numai o rasă, carea se împarte, mai mult sau mai puțin, în mai multe popoare istorice și fiecare dintre ele are limba sa proprie pe carea o apăra cu scumpătate. Slavismul Austriei consistă din Cehi, Poloni, Ruteni, Sloveni, Croați și Sârbi. Afară de aceasta țintele și idealurile politice singuraticale ale lor, sînt de tot opuse cu ale celorlalți și ca atari servesc spre atacuri reciproce, ură împrumutată, sfești, neunire și neînțelegere. Cea mai curată parte slavică a Austriei e Galiția; dar fiece scie ce iubire există între populațiunea ostică și vestică a Galiției. Ba dacă va ține și mai departe regimul de acum, le va succede încă Polonilor a înăduși pe Ruteni.

„Și între Croați și Sârbi e o asemenea deosebire de vederi, deși nu tocmai așa de acută. În privința sângelui acestia sînt mai aproape unii de alții, decât Polonii de Ruteni, și formează proprie un popor și vorbesc aceeași limbă; deosebirea e numai aceea, că Croații catolici se folosesc de alfabetul latin, ear' Sârbii ortodoci de literile cirilice. Într'aceea însă Croații, fantasează despre înființarea unei „Croatie mari“, ale cărei părți constitutive vor avé să fie: Croatia, Slavonia, Dalmația, Bosnia, Herțegovina și teritoriul ocupat de Sloveni. Dar' și Sârbii se nutresc cu ideea unei „Sârbie mari“, adică cu ideea unirei tuturor țărilor sârbesci. Dar' fiindcă Slavonia orientală, Dalmația de Sud, Bosnia și Herțegovina sînt în cea mai mare parte ortodoxe, de aceea ideea unei „Sârbii mari“ și a unei „Croatii mari“ se exclud total una pe alta. Deputații sârbesci ai Croatiei — 32 la număr — țin cu partidul ungaro-croat ear nu cu Starcevicenii și nice cu partidul independent; Sârbii Dalmației de multe ori se aliază cu Italianii în contra Croaților. Croații și Sârbii studiați, ca Rački, Iagici, Novacovici, și Dancici, se nisuiesc din toate puterile ca să aplaneze antagonismul dintre cele două părți ale aceluiași popor și sperăm că nisuița lor va fi încoronată cu succes și că va reveni timpul asemenea aceluia, când în adunarea croată Sârbul ortodox Racić a „instalat“ pe Banul croat Ielacici și când resunau cu însușești cuvintele: „Croatii și Sârbii sînt o națiune“. Aceasta până acum e numai ideea Croaților și a Sârbilor mai luminați; realitatea ne arată cu totul altceva și noi nu vedem încă ideea comună slavă.

„Și dacă ne întorcem la Cehi, ne întărim și mai tare în părerea noastră. Ei nu sînt dușmanii nici a unui trunchiu slav, dar' poartă o luptă desperată cu Nemții în privirea Germaniei amenințătoare, care nu e primejdioasă numai pentru dinșii ei și pentru toți Slavii din Apus și în mare parte și pentru Slavii din Sud, și astfel instictive își ved scutul lor în Austria,

care e un stat autonom și posedă o însemnătate internațională. Pentru Cehi Austria e în adevăr o lipsă. La noi de multe ori îi acuză pentru aceasta, dar fără nice un drept. Dacă n'ar fi supuși Austriei, dacă țeara lor n'ar fi o provincie a imperului austriac: Germania le ar fi înghițit de mult țeara împreună cu populațiunea. Se ivese mai departe întrebarea dacă se împărtășesc dinșii de simpatia așanumiților lor aliați, a Polonilor și e multă afinitate în idealul lor comun? Nouă ni se pare, că ideea slavă, instinctul sau conștiința comunității Slavismului, e cu mult mai dezvoltată în Cehi și în ceilalți Slavi ai Austriei decât în Poloni. Ne aducem bine aminte cum simpatisau Cehii și ceilalți Slavi din Austria, afară de Poloni, cu biruințele noastre câștigătoare în războiul rus-turc. Ei priviau aceste biruințe ca pe ale lor proprii și le sărbătoriau; preoții catolici aduceau jertfe de mulțumită lui Dzeu din acest incident; poporul cânta aceste biruințe în improvizații populare. Cum se se unească așadar toate aceste cu constituțiunea de stat, cu deosebire cu o astfel de constituțiune, în care nu va fi nici egemonie germană nici maghiară, unde nimic nu va fi obligator, ci toate vor fi facultative, basate pe iubire și bunăvoință?

„Stând astfel cestiunea în Austria dualistică, fiind vederile diferitelor popoare cu privire la cestiunile interne și externe atât de opuse, ne mai vorbind despre existența deosebiriilor de confesiune, și în general domnind o astfel de neînțelegere între Slavii austriei, respective între popoarele de origine slavă ale Austriei — nici vorbă nu poate fi despre o fiitoare Austrie „slavică“, și cu atât mai puțin despre adnectarea părții apusene a Peninsulei Balcanice. E drept de altcum că în ceea ce privește pe Slavii din Austria, timpul actual nu e normal, ci numai un timp de transformare. Acesta e timpul procesului renascerei naționale ce tocmai decurge și a nisuițelor spre independență politică. Nu e deci mirare dacă concepțiunile politice ale acestui timp nu sunt clare și dacă în dinsele se amestecă caracterul îngust al provincialismului cu un avent puternic al fantasiei de patriotism. Admitem și aceea că influența fantasiei nu e superfluă în procesul actual de renascere slavă ca un fel de stimul sau împintinare; ba e cu puțință și aceea că fiecare organism slav are neîncungiurat de lipsă, pentru ajungerea țintei destinate lui de providență, de încordarea întregii sale puteri, de activitate mare și osteneală, basate tocmai pe acest princip provincial, — dar' e de dorit ca amândouă aceste caractere (patriotismul și provincialismul) să rămână prălungă natura lor temporală; e de dorit ca loviturile afară de măsură ale conducătorilor poloni să le modereze buna judecată a conducătorilor cehi — e de dorit ca ideea unității slave să se desvoalte cu încetul în cercurile Slavilor din Austria. Fără de aceasta nu vor scutura de pe dinșii nici egemonia maghiară nici pe cea nemțească“.

Astfel scrie un diar semi-oficios rusesc abia câțva timp după întâlnirea dela Schiernievițe tocmai atunci, când în Croația a ajuns a străbate afund idea unei Croație mari și deodată cu ovațiunile imposante făcute de poporul Croației episcopului Strossmayer. Articolul pare a asi-

gura deoparte pe Maghiari despre imposibilitatea unei confederațiuni a tuturor Slavilor, ear de altă parte le arată Slavilor din Austro-Ungaria „destinațiunea lor providențială“, în vederea căreia le dă sfatul ca să treacă cu vederea toate interesele lor locali de „o ordine mai inferioară“.

Atestat muscălesc de bună purtare.

Aveam drept când în unul din numerii trecuți ai diarului nostru am scris că ministrul-president Tisza abia a putut aștepta ca delegațiunea ungară să folosească ocaziunea pentru a repara păcatul săvârșit de către dieta Ungariei în contra „aliatelor noastre din Nord“ cu privilegiul desbaterilor asupra adresei de răspuns la mesajul de tron. Vrând, nevrând, d-nul Tisza a trebuit să se supună „intereselor comune ale monarhiei“ și Maghiarii au fost siliți a fi convinși că timpul nu îngăduie a face politică de sentiment ci pentru a nu căde în încurcături sîntem nevoiți a îneca dorul inimii și a ne supune destinului cedând împregiurărilor. Am amintit resensul produs în vecina noastră aliată prin „sinceritatea“ politicilor noștri din Budapesta. Reproducem mai la vale unele pasaje din un articol al diarului rusesc „St. Petersburgschia Viedomosti“, care ne arată deplin originea simpatiei politicilor maghiari față de „mult dorita prietenie cu Rusia.“ Eată ce serie numitul diar rusesc despre desbaterile delegațiunilor noastre:

„Partidul guvernamental maghiar a săvârșit cu ocaziunea pertractărilor delegațiunii totul, ca să aplice pe cât se poate efectul acela neplăcut, ce l-a produs în Rusia răspunsul dietei maghiare la mesajul de tron. Rusofobii de mai ieri din Budapesta, astăzi sînt atât de prevenitori față de vecinul lor Muscal, încât nici nu au voit să se scie de dărîmarea fortărețelor bulgare. Comisiunea s'a mântuit de această afacere cu motivul: ca nu cumva să se privească în aceasta oare-ce dușmănie în contra Rusiei. Mărturisim sincer că la atata gentileță și la atata tact nu ne-am așteptat din partea Maghiarilor. N'ar strica să învețe și Dr. Rieger deputatul cehic, bunăcuviință și reținere dela dinșii, în loc de a vorbi astfel de lucruri, cari ar aduce în mare perplexitate pe contele Kálnoky. Rieger a diș că dacă împregiurările sînt atât de favoritoare trebuie să se sfîrșească odată comedia cu Bosnia și Herțegovina și ocupația să treacă în adnectare. Aceasta l-a adus pe ministrul de externe în o astfel de perplexitate, încât nici n'a putut să răspundă. Mulți privesc aceste cuvinte ale lui Rieger ca o bucurie reușită, dar' noi din a noastră parte credem, că dacă scia deputatul ceh înainte, că cuvintele lui amenință pacea europeană, de sigur nu s'au scie această cestiune. Dar' oare pentru-ce s'a necăjit până într'atata contele Kálnoky? Acum relațiunile s'au schimbat foarte mult; afară de guvernul s'arbeșc mai joacă pe placul Austriei și concesiunea principelui din Muntenegru. Austria n'a cheltuit milioane

pentru cele două provincii ca să facă fără nici un folos propriu serviciul Sultanului și să redea acuzi țările semibarbare, cultivate Turciei. Dacă așadar contele Kálnoky s'a spăriat la aușul acestei interpelări, aceasta nu va să însemne că ar fi privit interpelarea ca o imputare în contra politicii austro-ungare, ci cestiunea învoalvă în sine întrebarea: cum se poate numi pe sine această țeară susțitoarea și apărătoarea tractatului de Berlin, când ea însași îl ignorează? Dacă privim acum la expunerile ministrului comun de finanțe, răspunsul lui nu lasă nici cea mai mică îndoeală, că în Viena și Budapesta privește Bosnia și Herțegovina ca posesiuni austriece. „Nu e mirare dar', dacă prălungă o astfel de politică tăcerea înțelepțească e mai prețioasă decât sinceritatea superfluă“.

Corespondență particulară a „Tribunei“.

De sub Detunata, în Noemvrie 1884.

Approape din toate unghiurile locuite de Români mai cetesc prin diarele noastre întâmplări și jigniri între pacnicii locuitori Români ai acestei prea fericite patrii dela era constituționalismului maghiar încoace, numai din părțile noastre nimeni nu mai scie — din publicul cel mare românesc — nimic, cu toate că multe lucruri ar fi de mare interes a se scie și regula. Ar cugeta omul că noi pe aici sîntem cei mai fericți și mai neconturbați în liniștea noastră dela natura pacnică, și, Doamne, cum s'ar înșela unul ca acela!

Comuna noastră Bucium s'a bucurat în toate timpurile de o armonie și bună înțelegere, locuitorii ei, — curat Români — în partea cea mai mare sînt cultivători de mine de aur, și singurul lor isvor de subsistență, muncă cruntă aceasta, și adeseori atîrnoătoare numai dela un joc al norocului răsplată acelei lucrări, așa încât bietului băieș, nici când nu-i mai vine a reflecta și la alte plăceri sau distracții. Unica distracție ce acest popor muncitor și pacnic o mai are din când în când și-o face la ocaziunile împărțirilor de dividende pe la băile pe unde lucrează. Se adună mai mulți conproprietari, unde, între consultările despre modalitatea lucrării în băi spre a li se răsplăti osteneala lucrului lor mai petrec și câte un pocăl de vin de bună întâlnire și trecere de timp, după care apoi în cea mai frățească armonie se duce fie-care pe la ale sale. Între astfel de conveniri amicabile la primul loc pot pune convenirile conșoților dela fodina minieră „Concordia“, la care cu puțină excepțiune mai toată inteligența Buciumului este părtașă. Aci în decursul anului se adună mai de multe ori atât proprietarii, cât și alți amici ai acelora; ea este ca un centru de întâlnire mai cu seamă în timpul iernii.

Cunosc comuna și poporul Buciuman din copilărie, și trebuie să mărturisesc că e un popor mai blând, ascultător și supus ca ori-care altul; apoi nici nu cruță ospitalitatea lui față de nime; cu aceasta se poate fali, căci seamănă nu are, deși cu durere mulți dintre cei ospătați de el, pe urmă îl mușcă.

Nu rămâne înderēt nici cu spriginirea scopurilor culturale. Dacă privim printre membrii „Asociațiunii transilvane pentru literatura și

cultura poporului român“ din despărțemintul Abrudului, partea cea mai considerabilă, relativ, o dă poporul acestei comune, ear' în special conșoții societății minerare „Concordia“.

Acest loc de convenire în ziua de 1 și 2 l. c. au fost inspecționate de gendarmerie din partea d-lor dela putere cu ajutorul lingăilor denuncianți; ziua 1-ă din întâmplare în anul acesta s'a nimerit chiar Sâmbătă, când de regulă la baia „Concordia“ se împarte între proprietari piatra ce se produce în cursul unei săptămâni, și precum am diș în aceea și cam de regulă se adună mai mulți conșoți, spre a-și primi rodu muncii de preste întreaga săptămână. Însă întâmplarea a adus cu sine de chiar atunci n'a venit mai nici unul dintre proprietari afară de cei cari sînt ca oficiali ai societății, căci dacă erau, și îi puneau păcatele lor să închine vre-un pocăl de vin unul în sănătatea altuia, gendarmeria ce toată ziua i-a străjuit acolo, trimisă — în urma denunțărilor false și malițioase ale lingăului — din partea oficiului pretorial, mi-i înhăma pe toți și-i ducea prin cele temnițe să-i învețe a bē în zile oprite adevă în ajunul sărbării centenarului lui Horia, deși eu pe tot ce am mai sfânt aș jura că afară poate de unul doi care mai cetesc diare nime nu și-a adus minte că atunci e ajunul sărbării revoluțiunii lui Horia. Lucrul stă astfel, de redactor: denunțatorul și după vorba noastră de pe aici „lingăul“ fiind ospătat de multe ori din partea conșoților în localitățile dela fodina „Concordia“ și scind că ocaziunea e bine venită acum ca să răsplătească și el cu ceva acelora ce de atâte ori l-au ospătat pe dînsul, a aflat cu cale a-și face și față de superiorii sei oareși-care merit prin denunțări false asupra binefăcătorului și asupra acelor ce l-au scos din noroiu, — vędend însă patrule de gendarmerie că cei ce se aflau acolo în vatra băii își fac lucrurile lor îndatinate și că nici prin minte nu le trecea sărbătorirea de care visau, s'a dus mai departe.

Dar' n'a fost destul cu atata. În ziua următoare, 2 Noemvrie, numai ce se trezesc vigiliile dela aceea baie cu dl cancelist pretorial însoțit de gendarmi întrebându-i că nu cumva vin conșoții pe aici. Li s'a răspuns din partea vigiliilor, că ei nu au nici o cunoștință că ar fi să vină. Apoi s'a dus earăși pe unde a venit; pareni-se că a mai făcut o revistă și prin comună tot cu același rezultat. Iuda, după-ce a vîndut sânge nevinovat, s'a dus, însă durere că nu pe calea aceluia, căci Sâmbătă seara adevă în ziua, pe când credea că elita Buciumului va fi toată în temniță, ear' s'a întors acasă, dar' am auzit că era necăjit că nu i s'a brodit malițiosul plan.

D-lui pretore, ca unul care cunoaște pe inteligența și poporul acestei comune, cred că nici prin minte nu i-a trecut a trimite patrule de gendarmerie spre susținerea bunei ordine, dacă atotscitorul dl lingău denunciant nu-l asigură că „într'alt loc nu scie sărbători-vor ori ba răscoala lui Horia, dar' la baia „Concordia“ sigur. Avis dlui pretore — care de altfel la noi se bucură de un bun renume — a se mai lăsa și pe viitor sedus de astfel de oameni lingușitori! Această denunțare e soră cu cea de mai nainte cu vreo câteva săptămâni că adevă în comuna Bucium ar exista un club de „Dacoromanisti.“ Ar fi bine când denunciantul malițios

Foița „Tribunei“.

Jucării și jocuri de copii.

adunate

de P. Ispirescu,
culegător tipograf.

II. Jocul de-a fețele.

La acest joc iau parte și băieți și fete. Copiii mai mari de șase ani nu se amestecă în acest joc. Lor nu le mai plac jocuri de acestea.

Ori câți copii vor fi, se fac o tabără. Căpetenia lor pare a fi un neguțător sau sciu eu ce; căci el este totul al copiilor.

Pre lîngă căpetenia copiilor se aleg doi dintre cei mai răsăriți, și diș că unul este Ângerul, celalalt Dracul, și se dau de-o parte.

Atunci căpetenia copiilor rămăși lîngă dînsul, spune fie-căruia din ei la ureche, ce față este el, și-i dișe să țină minte bine.

Numele fetelor ce pune el copiilor este după închipuirea ce-și face el că poate să fie mai greu de ghicit, și după cum este el mai isteț și mai ager la minte.

Închipuirea lui este nefermuită. Gîndul lui se sue până în cer, se coboară până în iad la lucruri nevedute și se preumblă pe pămînt printre lucrurile vedute.

De multe ori auzi punându-se copiilor fețe ce nici prin minte nu-ți trece, ca de-o pildă: fața lui Dumnezeu, față ca barba lui Christos, ca raiul, ca limba lui ucigă-l crucea, ca fața iadului, ca fața bisericii, apoi ia dela flori ce i se pare mai deosebit, și altele și altele.

După-ce a pus fie-cărui copil câte o față, pe care numai amândoi o sciu, se așează undeva la umbră, ședînd jos. Căpetenia stă în fruntea tuturor, și așteaptă.

Dracul și Ângerul, stau de-oparte, fără să fi auzit ce nume de fețe a pus căpetenia fie-cărui copil.

Mai întăiu vine Ângerul către căpetenia copiilor, sărind într'un picior. El dișe:

- Glin, glin, glin, glin.
- Cine este? întrebă căpetenia.
- Ângerul i se răspunde.
- Ce caută?
- Fețe.
- Ce fel de fețe?

— Ca vioreana, ca nucul etc.

Și n'are voie să dișă de-odată mai mult, decât numai o față.

Dacă se află printre copii vre-unul care se poarte față ce a cerut, căpetenia i-l dă; de nu, se întoarce deșert la locul lui.

Acum vine Dracul:

- Bum, bum, bum, bum.
- Cine este?
- Dracul.
- Ce caută?
- Fețe.
- Ce fel de fețe?

Spune și Dracul ce i se pare. Fața ca iadul, ca năframa preceștii etc.

Dacă se află printre copii vre-unul cu asemenea față, i-l dă și lui, eară dacă nu, se întoarce și el deșert.

Și astfel vin pe rînd Ângerul și Dracul, pînă-ce ghicesc fețele puse de căpetenia copiilor, luând fie-care atata copii, câte fețe a ghicit.

Copii cari au fost ghiciți de Ângerul le pare bine, eară cei ghiciți de Dracul stau măhniți. Sfrîșindu-se de ghicit toate fețele, căpetenia

trage un semn pe pămînt cu un băț. Acesta se dișe că este hotar.

De o parte vine Ângerul și de alta Dracul. Pun fie-care piciorul cel drept pe hotar și făcîndu-și mâinile scoabe, se apucă amândoi și cearcă să tragă unul pe altul preste hotar în partea lui.

Dacă biruesce Ângerul pe Dracul, și mai adesea așa se întâmplă; căci mai totdeauna, cel mai țeapăn dintre copii se face Ângerul, atunci toți cu totul se iau după Dracul, îl huiduiesc, și-l aleargă nițel, fără a-i face vr'un rău; ei rișînd și făcînd haz de Dracul că este biruit, și copiii toți trec în partea Ângerului.

Dară dacă biruesce Dracul pe Ânger, trăgîndu-l preste hotar la dînsul, copiii trec în partea Dracului, cu buzele lăsate și tristi, eară Ângerul cu nasul cățut se trage de-oparte.

După aceasta, ori începe jocul din nou, sau se învoiesc a se juca de-a altceva.

Acest joc este și de vară și de iarnă. Se poate juca și în casă și afară.

(Va urma.)

'și-ar lua în socoteală că stă în mijlocul acestui popor blând și pacnic de pe la anul 1877 fără să fie ales de acesta pe viață, și până acum nime nu i-a conturbat fericirea, fiindcă acel popor, pe care a început a-l trage prin noroiu tot pe rând unul câte unul, a fost cu considerațiune la numeroasa-i familie de o parte; ear' de altă parte — după afirmarea dînsului — la împregiu-rarea că e de naționalitate român. (?)!! u.

Cronică.

Congresul bisericesc. Primum informațiunea pozitivă, că răspunsul guvernului la „notificarea“ făcută în cestiunea întrunirii congresului a sosit în sfîrșit cu poșta de ieri, astfel expedarea adreselor de convocare se va pute face cât mai curînd.

Amânarea expoziției din Budapesta care era se aibă loc în anul viitor, se ventilează în cercurile hotărîtoare ale capitalei Ungariei. Causa acestei amânări eventuale este amenințarea cholerei.

Statistica scoalelor medie. După cum arată un conspect, publicat în foaia oficială „B. Köz.“ numărul scolarilor din gimnase și scoalele reale, cari stau sub imediată inspecțiunea statutului, e pentru anul școlar 1884/5 în cercurile de instrucțiune: Oradia-mare, Sibiu și Cluj următorul:

La gimnasiul sup. din Arad	415.
" " " Lugoj	208.
" " " Biserica-albă	164.
" " " Beiuș	214.
" " " Oradia-mare	496.
" " " Timișoară	468.
" Școala reală sup. din Arad	163.
" " " Oradia-mare	186.
" " " Timișoară	189.
" gimnasiul sup. din Sibiu	233.
" " " Sz. Udvarhely	138.
" " inferior " K. Udvarhely	75.
" " superior " Csik-Somlyo	170.
" " " Brașov	140.
" școala reală sup. din Deva	122.
" " " Sz. Udvarhely	144.
" " inferior din Elisabetopole	32.
" " sup. " Alba-Iulia	274.
" " " Cluj	326.
" " " M.-Oșorheiu	101.
" " inferior " Gherla	95.
" " sup. " Selagiu	78.

Față cu anul școlastic 1883/4 s'a sporit numărul scolarilor cu 97, participînd gimnasiul sup. din Timișoară cu 24, cel din Sibiu cu 32, și cel din Cluj cu 35 la sporire.

Dela tribunalul din Sibiu. Sentința lui Ioan Blasius, sluga din Talmaciu, care — după cum am fost comunicat a fost condamnat la închisoare pe 13 ani pentru omorul săvîrșit asupra fetei Dobra lui Bucur Răspopolungă drumul ce duce la Veștem pentru motivul de fapt și omor pre-cutat, — a fost anulată de tabla reg. din M.-Oșorheiu. Tribunalul de aci a ținut la 15 l. c. n. o nouă pertractare finală, din carea reese, că Blasius nu a săvîrșit omorul cu propus tâlhăresc ci a voit să facă siluire. Pe basa acestor nouă motive a fost condamnat deci la închisoare pe 8 ani.

A sosit earna. De câteva zile a nins pe aci. Zăpada în urma temperaturii scăzute nu s'a topit ci a rămas vestindu-ne că earna a intrat. Astă noapte înșeninându-se temperatura s'a recit în mod putem dice neobișnuit dacă ne gîndim că abia a trecut mijlocul lui Noemvrie. Astă dimineață chiar crîșca zăpada sub picioarele omului și termometrul arată 12 grade sub zero.

Din prinoarea din M. Oșorheiu a fost fugit falsificatorul de note de bancă Alexandru Vilmos, dînsul a fost prins în zilele aceste de către gendarmi în D. St. Mărtin.

Foc. În Nagy-Surány s'a aprins la 15 l. c. n. fabrica de zăhar (rafinerie), care era cel mai mare stabiliment de această natură în Ungaria. Focul a izbucnit în zidirea de rafinerie. Dauna cășunată e mare, dar fabrica a fost asigurată în valoarea ei deplină.

Incident pe calea ferată. Pe linia de Nord a căi ferate ungare între S.-A.-Ujhely și Cașovia la stațiunea Nagy-Salancz a deraiat un tren. Un vagon de clasa a IV în care se aflau vreo 20 persoane a fost zdrobit, dar' din noroc nime nu a suferit nici o vătămare.

Ladislau Berzenczey, cunoscutul revoluționar din 1848, cu deosebire de tristă memorie Reghinului săsesc, a răposat în casa de alienați din Leopoldfeld lângă Budapesta.

Facultatea de teologie din București s'a inaugurat Dumineca trecută în mod solemn. După un serviciu divin celebrat la mitropolie,

studentii și profesorii au trecut la universitate, unde s'a oficiat sfințirea apei, în prezența P. S. S. metropolitului, a d-lui Gr. Tocilescu, secretarul ministerului instrucțiunii publice și a altor persoane. D. secretar general a pronunțat, în numele ministrului absent, discursul de deschidere, la care a răspuns SS. metropolitul.

„Buciumul“ este numele unei societăți din București presidate de T. L. Maiorescu și compuse din artiști și amatori, avînd de scop să răspîndească gustul muzicii clasice. „Buciumul“ a dat ieri primul concert popular în sala Ateneului.

Operă română. După terminarea stagiunii operii italiene din București, se va reprezenta în românește „Faust“. Rolul Margaretei se va juca de d-ra Charlota Leria, care este angajată de direcțiune pentru acest scop. Meritul acestui eveniment musical în România se datorează maestrului Ștefănescu, care, pe lângă bunavoia și dorința, cu care lucrează pentru propășirea teatrului național, desfășură o energie și o activitate deamănă de multă laudă, spre a pute pune basă unui început de operă la Români.

Cholera. Ca măsură sanitară în contra cholerei s'a dispus deocamdată desinfectarea trenului „Fulger“ atît la Vîrciorova, cît și la gara Tîrgoviștei din București.

Bundesrath-ul Germaniei va discuta asupra unui proiect de lege privitor la facerea unui împrumut pînă în 10,055,000 mărci pentru scopurile administrațiilor armatei imperiale, ale marinei și ale căilor ferate.

Balotagiurile pentru Reichstag-ul german au avut pînă acum următorul rezultat: 12 liberali-naționali, 24 liberali, 11 socialiști, 3 din partidul popular, 1 Danez și 1 Guef.

Camera franceză a început discuția asupra bugetului Sămbăta trecută.

Despre Gordon. „Agence Reuter“ primesc din Dongola ddo 15 Noemvrie n. următoarele sciri: Wolseley a primit ieri seara o scrisoare de la Gordon, în care acesta își exprimă viua sa părere de rău asupra naufragiului vaporului trimis la Dongola și asupra omorîrii persoanelor aflătoare pe vapor, adecă a colonelului Stewart, a consilierilor Power și Herbin și a altor treizeci. Gordon se bucură mai departe a auzi, că trupele engleze înaintează, și speră să a se pute susține pînă la sosirea lor. Dînsul într'aceea va continua a molesta trupele Mahdiului, cari încearcă a se apropia de Chartum. Mahdiul e îndepărtat de Chartum cale de o și.

Rusia și Vaticanul. Diarul rus „Grașdanin“ dice că relațiile dintre guvernul rus și curia papală sînt din nou încordate. Primirea în Vatican a unei petițiuni semnate de uniți, cari reclamă contra persecuțiilor guvernului rus, a provocat o corespondență diplomatică, prin care acest din urmă amintesc scaunului papal, că nu este bine să se amestece în afacerile unui alt stat.

De altă parte gazeta papală „Moniteur de Rome“ comunică: Butenieff se întoarce în curînd la Roma. Nu e vorba de vreo încetare a raporturilor dintre Rusia și Vatican.

Nihilismul în Rusia. Doi-spre-zece profesori de la universitățile din Krakoff și Kiev au fost destituiți pentru-că prelegerile lor erau prea liberale.

La Kostoff s'au arestat 80 persoane, din cari mai multe doamne, bănuite a fi complice de nihilism.

Cestiuni scolare.

(Urmare).

Clasa II.

Aci află dl Petri, că la rugăciune scolarii sînt „ținuuți“ a pronunța „viarsă-Ţi“ în loc de „varsă-Ţi“ marea bunătate. Și aici o apucătură! Abstragînd dela expresiunea „sînt ținuuți“ proprie a dlui Petri și poate nu destul de potrivită aci, dar' apoi „viarsă-Ţi“ nu e pus aici așa numai din întîmplare, își are istoria sa.

În nr. 8 din 1 Noemvrie 1883 al „Scôlei practice“, pe pagina 244 se plînge dl Petri, că la scoalele noastre aproape toți învățătorii și profesorii și după dînsii și scolarii pronunță: mesă versă etc. Dice apoi, că Românul nicăiri nu pronunță așa, și de aceea direcțiunea scoalelor ar trebui să pună capăt acestui particularism.

Așa dice dl Petri și apoi consecuent acestei pretensiuni dlui își premerge cu exemplu nu numai în pronunțare, ci și în scriere, căci pronuncie și scrie mesă varsă cu a și nu cu é.

Bine, dacă e ca să ne considerăm și principiul etimologic românesc, și să ne îndreptăm

după cum dice Românul, apoi Românul dice pană, și dl Petri cu toate acestea scrie și și pronunță penă. Dacă e să ne îndreptăm după cum dice Românul, apoi de ce scrie dl Petri chiar în Abecedar: desămnă și nu desămnă, însemnă și nu însemnă, sēră și nu sară, țēră și nu țără, apoi în Legendar: țépân sēmănă etc. etc.

Cum se cetească copilul începător, decît așa cum e scris, și în contra cui ar trebui să iee direcțiunea măsuri pentru delăturarea acestui rău? Poftim și aici consecuență din partea dlui Petri!

Religiunea este clasificată cu bine, limba română propusă de învățătorul Rotariu, și anume: cetitul bine, gramatica foarte bine. Limba maghiară propusă de Jarda: foarte bine. Atîta notă de doamne ajută a putut câștiga Jarda la examenele acestea din grația dlui Petri și încă din maghiară!

Urmează geografia și istoria propusă de Rotariu, cu materialul examinat, însă fără notă de progres.

Clasa III.

Religiunea: bine. La limba română se dice: „dl Jarda. Bucățile 66 și 67 din legendarul de Petri se cetesec în scopul de a proba progresul scolarilor în cetire, ear' bucata 114 „Judele înțelept“ se cetesce și se tractează cu privire la înțeleșul ei. În cetire scolarii par a nu fi destul de deprinși.“ Precum s'a arătat mai sus dl Petri fû provocat, a se prezenta în școală, spre a se convinge, că a scris neadever, ceea ce dlui refuzînd, rămîne a i se dovedi pe altă cale. Dl Petri, care ca oaspe al scoalei normale și-a luat de scop a studia modul de aplicare a planului de învățămînt va fi sciind, că după acel plan în școala noastră începînd din clasa II pînă în a IV, se folosește una și aceeași carte de cetire. Va fi sciind și aceea că pentru fiecare clasă este determinat un anumit pens ca material de cetit. Va concede apoi aceea, că acel învățător, care a parcurs materialul prescriș și-a împlinit datorița.

Noi, cari muncim în școală, scim, că încă din clasa a II începînd, sînt unii scolari, cari după-ace au petrecut materialul prescriș, își câștigă mare desteritate în cetire; alții își pot însuși această desteritate numai în clasa a III, ear' alții numai în clasa a IV, și sînt unii scolari și de aceia, cari es și din clasa a IV, și deși au petrecut materialul prescriș pentru toate clasele, totuși nu și-au câștigat mare desteritate în cetire. Sînt și bărbați slabi cetitori!

Sîntem la examen. Pe masă se pune un legendar și conspectul despre materialul tractat pe basa planului de învățămînt. În acel conspect se află înșirate și bucățile cetite în decursul semestrului. Uneori desemnează învățătorul piesa de lectură, ce este a se ceti la examen, altădată comisariul. Cîte odată comisariul delegat al patronatului desemnează a se ceti o piesă sau alta prescrișă în planul de învățămînt pentru o clasă mai înaltă. Aceasta, se înțelege de sine, că se cetește, după cum este de grea sau ușoară, după cum adecă conține material din cercul cunoscîntelor scolarilor clasei respective, sau material de tot străin, și după individualitatea fiecărui scolar, căci sciut este, că un saolar este mai bun, altul mai slab cetitor.

Dacă comisariul delegat obsearvă, că scolarii nu pot ceti după cum se recere piesa desemnată — ceea ce nu s'a întîmplat la școala noastră pînă acum — dînsul are datorița a face mai multe probe, lăsînd a se ceti din materialul prescriș pentru clasa respectivă sau clasa inferioară, spre a se convinge, dacă învățătorul și-a împlinit datorița.

Credem, că nu va nega dl Petri, că toți acei bărbați de școală, cari participă la examene cu intențiune bună, au datorița de a ține cont de considerațiuni generale, că această datoriță o au cu deosebire aceia, cari voiesc a expune o clasificare pentru publicitate.

Să vedem acumă încât a ținut dl Petri cont de aceste considerațiuni, ca să-i putem califica și intențiunea. Dl Petri dice, că în scopul de a proba progresul scolarilor în cetire s'a cetit bucata 66 și 67 din legendarul de Petri. Este adevărat, că bucata 66: „Părțile corpului omenesc“ și bucata 67: „Oasele“, sînt din materialul prescriș pentru clasa III semestrul I. Nu scim, că a ajuns intențiunea rea a dlui Petri pînă acolo, ca să țintească a seduce chiar și pe aceia din publicul cetitor al „Scôlei practice“, cari cunosc planul nostru de învățămînt ar-

tîndu-le, că Jarda n'a deprins în cetire nici materialul prescriș, pentru clasa respectivă, sau fost-a o greșală dela dlui, când a publicat, că s'a cetit bucata 66 și 67, căci nu este adevărat, că s'ar fi cetit acestea bucăți. Cei, ce au fost de față și chiar dl Petri își poate aduce aminte, că s'a cetit despre Englezul Francisc Drache, despre America, Anglia, despre cartofii gătiți cu zăhar și scorțișoară etc. etc., s'a cetit adecă bucata 166 „Cartofii“ apoi 167 „Cănepa și pînza de cănepă“, bucăți, ce după planul de învățămînt sînt pentru clasa a IV-a, și cari deși conțin în multe privințe material cu totul străin clasei a III-a, au fost cu toate acestea destul de bine cetite; dovadă întreg publicul ascultător, care a fost numeros, dovadă comisariul de examen al patronatului, care și-a exprimat îndestulirea, dovadă înșși scolarii, cari sînt buni cetitori și înaintea cărora dl Petri, deși a fost provocat a veni ca să se convingă, totuși n'a venit.

„Dar' să dică 100, că e bine, eu tot pot dice, că e rău, asta-i părerea mea!“ Așa dice dl Petri! (Va urma).

Varietăți.

(Balon cu cărmă). Cetim în țiarele din Paris că căpitani Renard și Krebs au deplinit, Sămbăta trecută, după ameași, a treia a lor urcare la Meudon, în aerostatul lor cu cărmă.

Aerostatul s'a ridicat foarte încet la două-spre-zece și un quart; dînsul s'a îndreptat spre gara Meudon și insula Billancourt, de-asupra căreia s'a oprit un moment. Helicea, un moment nemișcată, s'a pus apoi din nou în mișcare; balonul și-a luat din nou aventul și s'a reîntors la punctul de plecare urmînd direcțiunea văii dela Meudon cu o regularitate perfectă.

Călătoria, la ducere și la întoarcere, a ținut patru-deci și cinci de minute. La ora 1, aerostatul se cobora în parcul de unde plecase, în locul chiar de unde se urcase. Se poate dice deci, că această nouă încercare a fost încoronată cu un succes deplin.

(Gîngăvia). O rețetă pentru gîngavi. Extras dintr'un roman, a căruia acțiune se petrece în Polynesia:

„Luo avea dela soția sa Kaikilanimaipano doi fi, Keawiehnikawalon și Kaikikapumahana. Cel dintău se căsătorii cu Akahiikapu fiica lui Kahakumakalinei.“

Acel care va repeta de de cinci ori de-a rîndul această frasă cu o oare-care iuteală, va pute crede că e vindecat de gîngăvie.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 18 Noemvrie n. Delegațiunea ungurească. Budgetul ministrului de externe s'a votat definitiv. Președintele comisiei de șapte comunică, că nu există nici o diferență între hotărîrile ambelor delegațiuni. Măne va fi ședința de încheiere.

Delegațiunea austriacă a ținut ieri la ameași ședința de încheiere. În cuvîntarea finală președintele Smolka a mulțumit delegaților, că au isbutit a aduce în consonanță interesele poziției de putere mare a monarhiei cu cele ale cetățenilor contribuabili; dînsul propune să se voteze mulțumită academiei unguresci pentru punerea la dispoziție a salei; propunerea se primesc și ședința se încheie!

Monarhul sosesc în 21 l. c. n. în Viena unde va primi pe trimisul extraordinar al papei și apoi pe arhiepiscopul Gangelbauer. În zilele proxime va ave loc în „Hofburg“ ceremonia predării pëlării de Cardinal în prezența întregii Curți.

Eperjes, 18 Noemvrie n. Candidatul partidului liberal, Iuliu Schmidt, a fost ales deputat în unanimitate.

Paris, 18 Noemvrie n. Directorul dela „Agence Havas“ a provocat pe Amadé Saissy la duel, care va ave loc astăzi.

Viena, 18 Noemvrie n. În procesul pentru injurie Schönerer contra „Neues Wiener Tageblatt“, jurații au afirmat întrebarea vinovăției cu privire la amendoi acușării Szeps și Hahn. Amendoi au fost condamnați la arest de 4 săptămâni și la publicarea sentinței în „Tageblatt“.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extras din foia oficială.

Licitatiuni.

Se dă în licitațiune minuendo furnizarea de hârtie, tîntă, ceară, rosie, ață etc. pentru cancelaria comitatului Unedoara. Oferte în 15 Decembrie 1884 la vice-comitele com. în Deva.

Se dă în licitațiune furnizarea lemnului de foc pentru tribunalul din Deva, judecătorile cercuale din Deva, Gisagiu, Hațeg, Iliia, Pui, Orăștie, Baia de Cris și Unedoara. Oferte sigilate pînă 27 Noembrie 1884 la presiul tribunalului din Deva.

Se dă în licitațiune perceperea dăreii de consum asupra vinului în orașul Reghinul-săs. în zilele de 19, 20 și 51 Noembrie 1884 la direcțiunea financ. din Cluj.

Publicări.

Se provoacă din partea tribunalului din Bistrița aceia, cari au drepturi asupra realităților repositaților George Prall din Csepan, Elisabeta Borsos în Selyk și Stefan Ternoavean în Bistrița a 'sile valida în 45 zile.

Edicte.

Se citează din partea judecătoriei cercuale din Oheand d. I. Stanciu la pertractarea din 6 Decembrie 1884 asupra unei pie pentru 100 fl.

Se citează din partea tribunalului din M. Oșorheiu cei interesați din comuna Székely-Uraj la pertractarea din 9 Decembrie 1884 asupra proporțiunei.

Posturi.

La judecătoria cercuală din Năsăud postul păzitorului de areste. Salar 300 fl. Cereri la procurorul sup. din M. Oșorheiu pînă în 18 Decembrie 1884.

Postul de maestru de postă în comuna Herman (com. Brașovului). Salar 100 fl. Cereri în 3 săptămâni la direcțiunea de poste în Sibiu.

La tribunalul din Timișoara un post de cancelist cu 500 fl. salar și 100 fl. bani de cuartier. Cereri în 4 săptămâni la presiul tribunalului din Timișoara.

Stațiuni nouă telegrafice și postale. În Pecica, comitatul Aradului, s'a deschis stațiune telegrafică cu servit de zi.

În Christian, (Neustadt) comitatul Brașovului și în Cornățel, comitatul Sibiului, stațiuni postale.

Bibliografie.

"Familia." Apare în fiecare Duminică. Oradea-mare 1/10 Noembrie 1884. Anul XX. Nr. 45. Sumar; Carmen Sylva (poesie) de Iosif Vulcan. — Ana Doamna (soția lui Alexandru cel Bun) dramă în cinci acte (urmare) de N. A. Bogdan. — Din „Călimdarul lui Păcală” pe 1885. — Cătră codru (poesie) de Valeriu Rusu. — Pășania ibovnicului, istorioară populară din Transilvania de Ioan N. Roman. Oamenii sbrători. — Doine și hore din Ardeal (din ținutul Borgonlui) de I. Dologa. — Salon: Catedrala română din St. Petersburg de P. Sircu. — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Higienă. — Posta redacțiunei. — Ghicitoră de șac. — Călimdarul săptămănei.

„Biserica și scôlă.” Foai bisericească, școlastică, literară și economică. Arad 1/10 Noembrie 1884. Anul VIII. Nr. 45. Sumar: Comitele noastre parochiali. — Despre simțul frumosului, de Krates. — Despre arătarea celor morți, de Ioan Evutianu. — Alegere de protopresbiter. — Diverse. — Concurse.

Seiri economice.

Piața din Făgăraș, 14 Noembrie. Grâu frumos hecto litra fl. 5.80 pînă fl. 6.80; grâu mestecat fl. 4.50 pînă fl. 5.—; sęcara fl. 3.30 pînă fl. 3.40; cucuruzul fl. 3.— pînă fl. 3.50; ovėsul fl. 2.10 pînă fl. 2.25; sēmēnta de cânepă fl. 5.— pînă fl. 7.—; sēmēnta de in fl. — pînă fl. —; fasolea fl. 4.50 pînă fl. 5.—; mazerea fl. 6.— pînă fl. 7.—; linteia fl. 9.— pînă fl. 10.—; crumpenele fl. —.80 pînă fl. 1.40, mălaiu fl. 8.— pînă fl. 8.90, sęc brut 100 Kilo fl. 40.— pînă fl. 42.—; unsoarea de porc 65—68, slămina 60—80; cânepa fl. — pînă —. Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouă 4 cu 10 cr.; chim fl. 10.— pînă fl. 12.—; lumini turnate de sęc 58 cr pînă — cr.

Piața din Brașov, 14 Noembrie. Grâu hectolitra fl. 5.90 grâu mestecat fl. 4.60, sęcara fl. 3.80, orđ fl. 3.30, ovės fl. 1.80, cucuruzul fl. 4.60, mălaiu fl. 5.60, mazerea fl. 9.—, întea fl. 9.50, fasolea fl. 7.—, crumpenele fl. 1.—, carnea de vită p. kilo 48 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec 32 cr.

Piața din Sighișoara, 14 Noembrie. Grâu curat hectolitra fl. 5.20 pînă fl. 6.20; grâu mestecat fl. 4.— pînă fl. 4.50; sęcara fl. 3.40 pînă fl. 3.70; ovėsul fl. 2.— pînă fl. 2.30; cucuruzul fl. 4.50; fasolea fl. 4.50; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; linteia 22 cr.; mălaiu 13 cr.; lumini de sęc chilo 60 cr.; sęcumul 32 cr.; sęc brut 32 cr.; sęc de vită fl. 1.—; unsoarea de porc 65 cr.; carnea de vită 42 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 17 Noembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — pînă —. 76—81 Kilo fl. — pînă —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — pînă —, 76—81 Kilo fl. 7.80 pînă 8.30, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — pînă —, 76—81 Kilo fl. 7.70 pînă 8.20, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — pînă —, 76—81 Kilo fl. 7.70 pînă 8.20, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. — pînă —, 76—81 Kilo fl. — pînă —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — pînă —, 76—81 Kilo fl. 7.45 pînă 7.95. Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.95 pînă 7.20. Orđ (nutret): 60—62 Kilo fl. 6.40 pînă 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 pînă 9.60

Ovės (ungurese) 37—40 Kilo fl. 6.20 pînă 6.50. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.90 pînă 6.95; de alt soi fl. 6.85 pînă 6.90. Rapița fl. 11.50 pînă 12.75; de Banat fl. 11.25 pînă 12.—. Mălaiu (ungurese): fl. 6.20 pînă 6.50. Timpul de furnizare. Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.26 pînă 8.27 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 pînă 7.85. Sęcara (primăvară) — Kilo fl. 5.74 pînă 5.76. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.92 pînă 5.94. Rapița (August—Septembrie) fl. 12.1/2 pînă 12.1/2. Spirt (brut) 100 L. fl. 28.— pînă 28.50

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Noembrie st. n. 1884. Renta amort. (5%) Cump. 92.— vënd. —. — Rur. conv. (6%) 105.— " 104.30 Acț. de asig. Dacia-Rom. 371 1/2 " — Banca națională a Romăniei 1402.— " — Impr. oraș. București — " — Credit mob. rom. 278 1/2 " 281.— Acț. de asig. Națională 241.— " 241. 1/2 Scrisuri fonciare urbane (5%) 91.50 " 87.50 Societ. const. 280.— " — Schimb 4 luni — " 30.— Aur 6.— " 6.25

Bursa de Viena

din 17 Noembrie st. n. 1884. Renta de aur ung. 6% 123.50 " " " 4% 94.15 " " hârtie " 5% 89.50 Imprumutul căilor ferate ung. 144.20 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 98.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a emisiune) 119.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 105.70 Bonuri rurale ung. 100.50 " " cu cl. de sortare 100.— " " bânățene-timișene 100.— " " cu cl. de sortare 99.50 " " transilvane 100.50 " " croato-slavone 100.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin 98.— Imprumut cu premiu ung. 116.— Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 115.90 Renta de hârtie austriacă 81.30 " " argint austriacă 82.60 " " aur austriacă 104.05 Losurile austr. din 1860 134.50 Acțiunile băncei austro-ungare 872.— " " de credit ung. 297.— " " " austr. 294.60 Argintul — Galbeni împărătesci 5.78 Napoleon-d'ori 9.74 1/2 Mărci 100 imp. germăne 60.05 Londra 10 Livres sterlinge 123.05

Bursa de Budapesta

din 17 Noembrie st. n. 1884. Renta de aur ung. 6% 123.25 " " " 4% 94.10 " " hârtie " 5% 89.45 Imprumutul căilor ferate ung. 143.25 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 97.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune) 119.— Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune) 105.25 Bonuri rurale ung. 100.50 " " cu cl. de sortare 99.50 " " bânățene-timișene 100.— " " cu cl. de sortare 99.— " " transilvane 100.— " " croato-slavone 100.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin 99.25 Imprumut cu premiu ung. 116.25 Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 116.— Renta de hârtie austriacă 81.20 " " argint austriacă 82.30 " " aur austriacă 103.50 Losurile austr. din 1860 134.50 Acțiunile băncei austro-ungare 870.— " " de credit ung. 297.— " " " austr. 294.60 Argintul — Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina” 5.76 Galbeni împărătesci 5.74 Napoleon-d'ori 9.74 Mărci 100 imp. germăne 60.10 Londra 10 Livres sterlinge 123.25

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresc cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul. Prețurile moderate. De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni. Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcțiunea Institutului. [101] 8

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Predeal, Brașov, Sibiu, and other stations. Includes train numbers, departure times, and arrival times for various routes.

Nota: Numerii incuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte. Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.